

Sen tavaramerkin tai merkin haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: vastapuoli valituslautakunnassa

Tavaramerkki tai merkki, johon väitemenettelyssä on vedottu: yhteisön kuviomerkit, joissa on sanaosa "Seven"

Väiteosaston ratkaisu: väitteen hylkääminen osittain

Valituslautakunnan ratkaisu: valituksen hyväksyminen osittain

Kanneperusteet: yhteisön tavaramerkistä annetun asetuksen 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen.

Kanne 6.7.2014 – Gas Natural v. komissio

(Asia T-508/14)

(2014/C 292/67)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Gas Natural SDG, SA (Barcelona, Espanja) (edustajat: asianajajat F. Seijo Pérez, R. García Gómez de Zamora ja M. Troncoso Ferrer)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan kanteen kohteena olevan päätöksen
- kumoamaan kanteen kohteena olevan päätöksen siltä osin kuin siinä määrätään tukien takaisinperimisestä
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteen kohteena on Espanjan soveltamasta tiettyihin rahoitusleasingsopimuksiin sovellettavasta verojärjestelmästä (Espanjan tax lease -järjestelmä) (valtioneuvoston päätös SA.21233 C/11 (ex NN/11, ex CP 137/06)) 17.7.2013 annettu komission päätös K (2013) 4426 lopullinen.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samankaltaiset kuin ne, joihin on jo vedottu asiassa T-401/14, Felguera vastaan komissio, asiassa T-700/13, Bankia vastaan komissio ja asiassa T-500/14, Derivados del Fluór vastaan komissio.

Kantaja vetoaa SEUT 107 ja SEUT 108 artiklan rikkomiseen, koska oletettujen tukien valikoivaa luonnetta ja niiden vaikutusta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan ei ole osoitettu; SEUT 107 artiklan 1 kohdan rikkomiseen ja perusteluvelvollisuuden noudattamatta jättämiseen, koska taloudellisia eturyhmiä on luokiteltu väitetyyn tuen saajiksi; SEUT 107 ja SEUT 108 artiklan rikkomiseen ja harkintavallan väärinkäyttöä koskevan periaatteen loukkaamiseen, koska kanteen kohteena olevassa päätöksessä on otettu kantaa yksityisten toimijoiden välillä tehtyjen sopimusten laillisuuteen, sekä oikeusvarmuuden, luottamuksensuojan ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamiseen ja asetuksen (EY) N:o 659/1999 14 artiklan rikkomiseen.
